

מסורת הש"ס

- ↑ גני' הַלֵּשׁ דְּרִי נִיאִי וְעִישׁ קִבְרִנָּה תַנְחַלֵּל תַּנְחַלִּיר גַּרְם דְּרִי יוּחֲנָן... (ב כתיב' טוסף: צפני שנים, א) [עני' מוס' לקמן פד: ד"ה אס כחננ'] (ד) ס"א מידי דהוי אכל תנאי דעלמא, (ס) נגעים ס"צ צ מ"ה (ז) דנפיר' עזר, ובמרדכי עוד עד שליש יען שהיה חתומנו עזר, (ז) דנ"ן ובמרדכי עיכבה, (ז) דנ"ן ובמרדכי אסתא: שחיטת, (ח) דנפיר' אסתא אסת, ובמרס' ס"ד אסתא שנתא אסת מונה ומכזב דכחלא אספרי דאסר נשאון, (ט) צ"ל מודה. רס"ש,

תורה אור השלם

- ↑ בי תבאו אל ארץ בענן אשר אני נתן לכם לאֲחֻזָּה וְנַתַּתִּי נֶגַע וְצָרַעַת בְּבִית אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם:

ויקרא יד לד

מוסף תוספות

- ↑ פשוט. הַלֵּשׁ כְּסִמָּן יג, רס"ז.א.ב. אלא בפני העדים.
- ↑ גידה מיום מיום כולכם. הַלֵּשׁ שם. ד. אינו רוצה לומר שכבר חתמו העדים אלא שלא נמסר לה עדיין, דאינהו נמי בעי למיחתם בפניו, אלא. הרי"ן על הרי"ף. ה. והנה ליה כאלו בטלו הבעל. רש"י [ועיין דנ"ן שבע הרי"ף. ו. דנ"ן על הרי"ף. ו. ודע דאמר בדאמור כולכם. ד. דכיון דבעי' עדותו של מקושר דהיינו בני עדים הגרדיני' בו עד אחד קרוב כשר דג' במקושר לא ר"ן שם. א. נוקי בעי' דאמוראי נמי שלא תבעלי. הַלֵּשׁ כְּסִמָּן א, ומוס' הַלֵּשׁ. ט. אלא ודיא שמשע דע"מ כי האי [גוראנ] הרי הוא כחון, ומאן דפליג בחון בהאי [צ"מ] נמי פליג. רס"ז.א. י. אלא שהטיל עליה תנאי שלא תבעל לזה כלל, ואינו שייך לאקשורי היכן מצינו אסורה לזה ונותרת לזה. הַלֵּשׁ שם סה. יא. וחדע לך דהכא ע"מ דומיא דחון קאמר. רש"י. יב. בין ע"מ שלא תבעלי לע"מ שלא תינשאי ולא תיבעלי לו. רס"ז.א. דמתניתין אי ע"מ הוא. הרי"ן. ד. דסתמא קאמר אלא לפלוני. הרי"ן. טו. בהאי ע"מ. הרי"ן. טז. ר"א ררבנן. הרי"ן.

פסקי רי"ד

אמר אביי האי קרוב חתים בין בתחלה בין באמצע קרב בסוף ממאי מדרלא קא קבע ליה מקום. פי' וד"ה נמי בפשוט אם היו חתומים בו (ד' וז') עדים ונמצא א' מהן קרוב או פסול תתקיים העדות בשאר לוח חיישין לקרוב בכל היכא דאיתא חתום ואי ק' את אמרן לעיל

בהבמיא (יח') תנין מיתחתם בתחלה קרוב או פסול אמרי לה כשר ואמרי לה פסול דאתי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא יש לתרין ההם חתום קרוב תחילה ואין שם עדים אחריں והוראה סובר שעל הקרוב סומך אבל הכא כח חתום הוא בכשרים ואינו חותם בקרוב אלא על הקשר קרח ויודעים שעל שאר העדים סומכין כדתרצינן (תם ג') מילאהו בקרובים כשר: ושמעת

מינה מלה תלתא מקיימין ולא בעינן רצופים דאי ס"ד בעינן רצופים ליקבע ליה להאי קרוב מקום או בתחלה או באמצע או בסוף וליתכשרו ביה טובא פי' וד"ה לפשוט שהיו חתומים בו עדים הרבה מכל הוי מנייהו מקימי ולא בעי' רצופים פי' שכן

הם שנים בפשוט כמו ג' במקושר: **שליך פיראָ**

המגרש את אשתו ואל"ה היא את מותרת לכל אדם אלא לפלוני ר' אליעזר מתיר וחכמים אוסרין כיצד יעשה יטלנו ממנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם ואם כתבו בתוכו אע"פ שחזר ומחקו פסול. פי' בעת שמסר לה הגט לא אמר לה גיטך סתם אלא אמר לה הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוני: כיצד יעשה וכו'. פירושו שהגט לא נכתב בכל ובכשרותו עובר אמר אשתו הראשונה לא היתה יפה ויטלנו ממנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם ודוקא יטלנו ממנה ויחזור ויתננו לה בכשרות או היא מגורשת אבל אם לא נטלו ממנה וחזר ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם אינו כלום דבעינן ונתן בידה ונתניה ראשונה כיון שהיתה בפסול כמאן דליתא דמאי הילכך בעינן נתינה בכשרות והאי דחגי שיאמר לה בנתינה עשה הרי את מותרת לכל אדם לאו דוקא אלא אם אמר לה הרי זה גיטך סתם דלגו דכשאומר לה הרי זה גיטך סתם הכי משמע שתהא מותרת לכל אדם אלא מפני ששנה תחילה אלא לפלוני חזר ושנה הרי את מותרת לכל אדם ולא דוקא אלא שאמר לה הרי זה גיטך סתם דיו דהאי דתנן לקמן (פה) גופו של הגט הרי את מותרת לכל אדם דוקא בכתיבת הגט מיירי לא שיהא צ"ל לה בעת הטייתו דומיא דסיפא דקתני ר' יהודה אומר ורין ויהבי לך מגאי שאין זה (מכבר) [מברך] אלא שיכתבנו בנט לא שיאמר לה בפה כך. וכך הרי את מותרת לכל אדם דוקא בכתיבת הגט מיירי אבל במסירתו לא אינו צ"ל אלא הרי זה

דקא מדרג וסני חד חד. שהולך ומחסר העדים מן הקשרים אחד אחד בכל דילוג ודילוג שמנה במשנתנו לא דילג אלא אחד במנין הקשרים: **שמע מינה האי קרוב חסים**. צין בתחילה קודם לכשרים צין בלחמטעו צין בסופו: **מדלא קבע ליה מקום**. לקרחה צמתני': ו**שמע מינה**.

מדלא קבע מקום שמע מינה דכל

גיטין ושטרות מקושרים היואלין צבית דין להעיד על חתימת העדים לקיימו:

מכל סתפא. סהדי דחתימי ציה סיכרו עדי השוק את חתימתן מקיימין ליה לגיטא ואפילו הן מפוזרין כגון אס יש בו י' עדים ועדי השוק מכירין את כתב הראשון והשלשי והחמישי ולא צעינן סיכרו אותן שלשה רזופין: **דאי ס"ד צעינן רזופין**. אחמי לא הוכשרו צו אלא השלמת קרוב אחד ומשום דלמלא אחי לקיימיה צפני קרובים וחד כשר כדלמרינן לעיל: **ליקבע ליה מקום**. להשלמת קרובים: **או בתחילה**. קודם לשנים הכשרים בכל שלשה ושלשה החתומין צו: **או בלחמטע**.

כל ג' וג' חתומין יכשיר קרוב אחד כגון כשר וקרוב וכשר וכוזר וחוזר וחוטם כשר וקרוב וכשר וכן לעולם: **או בסוף**. כל ג' וג' יקבע מקומו: **ולכשר צים**. קרובים טובא וליכא למיחש דלמלא אחי לקיימיה צפני קרובים וחד כשר דהא לא משכחת שני קרובין בכל ג' רזופין שצו שאין לך צו שנים קרובים שלא יהא הפסק צ' כשרים ציייהם אלא מדלא אשכח תקמנא להשלמת שני קרובים צקציעות מקום שמע מינה לא צעינן רזופין הלכך חיישינן דלמלא מקיים ליה צקצוינן מפוזרין: **לוי אסו לקמיה רבי אמי**. גט מקושר שלא הזמין לו עדים למנין קשריו והסופר והעדים צפנינו ועדיין לא נמסר לה: **א"ל צו**. כגן ננס: **כן הוא עיקרה של סוגיא זו** ולא שמעמיה **כן אלא כדילאורה צקונטרס מורי הזקן**:

הדרן עלך הזורק גט

המגרש. **ואמר לה**. צשעת **מסירה: גמ'** **על מנת הוא**. על מנת שלא תנשאי **לפלוגי: אצל צעל מנס מודו**. רצנן דבגט לא שייך שהמירה צמסירת הגט לכל אדם אלא שהמנה עמה על מנת שלא תנשאי לזה ואין זה אלא כתנאי צעלמא: **אלא של עובדי כוכבים**. דכתיב אחזתכם:

הכא

ולחכי נקט צצרייתא צסמון על מנת שלא מינשאי גרידא דצשלא מינשאי ולא מיצעלי מודה ר' אליעזר דהוי שיעור כמו חון וכן משמע קצת דהא לקמן (פג.) פריך ארבי יוסי הגלילי דלמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה צמאי אי צעל מנת הרי הותרה אכלו צזונות אלא צחון ואי צעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי קאלמר רצי אליעזר נמי לא הוי שיעורא מאי קאלמר הרי הותרה אכלו צזונות^[1] ועוד למאי דמוקי לה צחון דלמקשה ר' יוסי הגלילי לרצי אליעזר מחון ליפרוך להו לרצנן דמודו צעל מנת שלא מינשאי ושלא מיצעלי דלא הותרה אכלו צזונות^[2] ומיהו נראה לר"י דלפיו צעל מנת שלא מינשאי ושלא מיצעלי מודו רצנן דלא הוי שיעורא דכיון דאין אסורה אלא צלשון תנאי הוי כאליו הותרה לכל' ולחכי לא מצי פירך מיד רבי יוסי הגלילי ארדיננו ופי קאלמר אילימא צעל מנת הרי הותרה אכלו צזונות הוה מצי למיפיר שאפילו לא הותרה אכלו צזונות כיון דעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי דרי הותרה לכל מצי דלא אסרה אלא דרך תנאי אלא מצי קושאי פשוטא ע"מ שלא מינשאי גרידא הזכר צצרייתא^[3] דלכ"ז אדמפליג צסמון צין ע"מ לחון לפלוג צע"מ גופיה^[4] ועוד דקאלמר או דלמא האי אלא ע"מ הוא כו' אף על גב דכחלא^[5] א' אסיר נשואין וצעליה^[6] אפ"ה לא הוי שיעור^[7] אף על גב דצחון^[8] מודו להו^[9] ובסמון דקאלמר ומתניתין דלוקימנא צחון מאי טעמא דרצי אליעזר אצל לרצנן אפילו צעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי אחי שפיר מיד ר' יהוי אכל תנאים דעלמא:

אמר רבינא הא שמע כל הבתים בו. ומתמן צרים וצחים (דף ג.) כל הצחים שנזכחו שלא לשמן כשירין אלא שלא עלו לצעלים

לשם חוצה לא הוה מצי לאימויי ראייה דהתם לא שייך לא על מנת ולא חון ואותו אלא לא הוי אלא לשון רק או אצל:

שרצי

הוי נישואין נישואין אלא ודיא מכאן מוכיח שמדי היא מותרת לינשא לכל אדם ולא חיישינן שמא תתאלמן או תתגרש ותנשא לזה ויתבטל הגט. וזו אמרינן נענה ר' עקיבא הרי שהלכה זו ונשאת לא' מן השוק והיו לה בנים ונתאלמנה או תתגרשה ועברה ונשאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממזרים. ומוקימין לה דרבי עקיבא סבר דבע"מ פליגי אלאמא תפשוט מוכחא דמאן דשרי בע"מ לא מוקקין לה לאמתני עד שימותו אותו פלוני שנאסרה עליו וזו דפרך עליה רבא ואמר אי הכי בכלהו תנאי דעלמא לא תינסינן דדלמא לא מקיימא תנאה ונמצא גט בטל ובניה ממזרים מכאן מוכיח דקים ליה לרבא דבכל תנאים דעלמא מתירין אותה לינשא מיד ולקמן (כג.) נמי בהרי זה גיטך על מנת שלא תשתי יין כל ימי חיי פלוני הרי זה כרתומי. פי' המורה הרי זה כרתומת מיד והיא תקיים התנאי וכי"כ גם בעל ה"ג כל ימי חיי וחיי פלוני הרי זה כרתומת ומיקימא גתיה ובי"ת

לכי מיית איהו למה לה גיטא [אלא ודיא ש"מ] דכל תנאה דבידי לקיימו אגן לאלתר שרינן לה ואמרינן לה קיים תנאך. ואי ק' היכי אמרינן דבכל תנאי דעלמא שרינן לה לאלתר והא אמרן לעיל (עד.) בפ' מי שאחזו תניא הרי זה גיטך ע"מ שתשתי לי מאתים וזו ונקרע הגט או אבר הרי זו מגורשת ולאחר לא תנשא עד שתתן אלמא כל זמן דלא מוקיימה תנאה אסורה להנשא והכא היכי שרינן לה מיד. תשובה כל זמן שמתנה ואומר לה ע"מ שתעשי דבר פלוני תלה קיום הגט בעשיית המעשה שאם תעשה האשה אותו המעשה הגט קיים ואם לאו אינו קיים כגון שתשתי מאתים וזו או שתניקי את בני או שתששבי את אבא וכיוצא בהן בכל אלה עשיית מעשה האשה היא באה כדי לקיים הגט ומ"ה אין דעת קיים אלא בעשיית אותו המעשה שהרי הבעל תלה קיום הגט בעשיית אותו המעשה אבל כשאמר לה הרי זה גיטך על מנת שלא תנשאי לפלוני ע"מ שלא תשתי יין כל ימי חיי פלוני וכיוצא בהן פעשיית המעשה אינה באה לקיום הגט אלא לבטל הגט טאם תנשאי לו או תשתי יין נמצא גט בטל לא תלה הבעל קיום הגט בעשיית המעשה אלא הגט גט מיד וככלד שתוזה האשה שלא תעשה אותו המעשה ויתבטל הגט בשבילו והילכך אע"פ שעשיית המעשה מבטלת הגט למפרע אפ"ה מתירין אותה להנשא מיד ולא חיישינן שמא

הזורק פרק שמיני גיטין

פ.ב.

צא והשלם ע"יו עבד מן השוק. אומר ר"י דרך דהכא פליג אדחוקיה דלמר צפרק גט פשוט (צ"צ דף קסב:) מילאהו צקרוצים כשר דמשמע דוקא קרוצים כשרים למילוי ומעשה צא לפני רצינו משולם צאחד שכתב גט^[א] אשמו והחמים עליו צ' עדים ואחר זמן החמים עליו

^א עד שלישי^ב והכשירו מסצבא דהא

דלמרינן דאין עדי הגט חותמין זה צלל זה^א היינו צשנים או צזימן שלשה יחד שאין הגט יכול להיות צפחות או יחתמו כולם זה צפני זה אצל כשהגט נגמר צשנים ולא היה לו דעתו להחמים יותר כשחזר והחמים שלשי אין נפסל צכך כיון שנגמר ע"י הראשונים ור"ת הביא ראייה מכאן דכשר דלישנא דלא והסלם עליו עבד מן השוק משמע שצבר חתמו הראשונים ולא היה צריך כי אם להשלים אלאמא כיון שצבר הכושר הגט ע"י הראשונים מו לא מיפסלי צהשלמת אחרים או שלא צפני זה ומיהו צקונטרס פירש והסופר והעדים צפנינו ועדיין לא נמסר משמע שסובר דצעינן זה צפני זה ומה שפירש ועדיין לא נמסר לה^א ר"ל שהעדים לא חתמו עדין ולהכי לא נמסר לה וחותמין כולן זה^א צפני זה אף מה שפי' שהסופר צפנינו צחנס פירש דמה לנו אלא הך לו הסופר וכן פירש הר' אלחנן דנראה לפוסלו דכיון שצא להחמים שלשי גילה דעתמו וחתמימו אין כלום כיון שלא חתמו זה צפני זה: **לעיל פא: ג'זירה משום בולבב**. פירש צקונטרס דמסתמא למנין קשריו הוי עדיו מתחלה וחסיינן דלמא אכמז להו כולנס חתומו וחסיינן אחד מהם שלא חתם וסימה מאחר דפסלינן גט קרח משום כולנס מאותו טעם נפסל קרוב להחמים צחוכו כדלמרינן לעיל צפ' צ' (דף יח:) דלס אמר הצעל כולנס למ"ד^א משום עדים נמצא אחד מהן קרוב או פסול פסול הגט יש לחלק דהכא צמקושר דעדי ג' הכשירו צו אלא קרוב^א ולעיל צפ"צ (סס ד"ה אמרי) הארכתי:

הדרן עלך הזורק גט

המגרש. **אבא בעא מנת מודו** **ל"ה**. לכאורה היה נראה דדוקא צעל מנת שלא מינשאי מודו דלא הוי שיעור משום דהותרה אכלו צזונות אלא צחון דמוקי לה צחון דלמקשה ר' אלעזר דרצי אליעזר נמי לא רצנן דמודו צעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי דלא הותרה אכלו צזונות^[1] ועוד למאי דמוקי לה צחון דלמקשה ר' יוסי הגלילי לרצי אליעזר מחון ליפרוך להו לרצנן דמודו צעל מנת שלא מינשאי ושלא מיצעלי דלא הותרה אכלו צזונות^[2] ומיהו נראה לר"י דלפיו צעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי מודו רצנן דלא הוי שיעורא דכיון דאין אסורה אלא צלשון תנאי הוי כאליו הותרה לכל' ולחכי לא מצי פירך מיד רבי יוסי הגלילי ארדיננו ופי קאלמר אילימא צעל מנת הרי הותרה אכלו צזונות הוה מצי למיפיר שאפילו לא הותרה אכלו צזונות כיון דעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי דרי הותרה לכל מצי דלא אסרה אלא דרך תנאי אלא מצי קושאי פשוטא ע"מ שלא מינשאי גרידא הזכר צצרייתא^[3] דלכ"ז אדמפליג צסמון צין ע"מ לחון לפלוג צע"מ גופיה^[4] ועוד דקאלמר או דלמא האי אלא ע"מ הוא כו' אף על גב דכחלא^[5] א' אסיר נשואין וצעליה^[6] אפ"ה לא הוי שיעור^[7] אף על גב דצחון^[8] מודו להו^[9] ובסמון דקאלמר ומתניתין דלוקימנא צחון מאי טעמא דרצי אליעזר אצל לרצנן אפילו צעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי אחי שפיר מיד ר' יהוי אכל תנאים דעלמא:

אמר רבינא הא שמע כל הבתים בו. ומתמן צרים וצחים (דף ג.) כל הצחים שנזכחו שלא לשמן כשירין אלא שלא עלו לצעלים

לשם חוצה לא הוה מצי לאימויי ראייה דהתם לא שייך לא על מנת ולא חון ואותו אלא לא הוי אלא לשון רק או אצל:

שרצי

הוי נישואין נישואין אלא ודיא מכאן מוכיח שמדי היא מותרת לינשא לכל אדם ולא חיישינן שמא תתאלמן או תתגרש ותנשא לזה ויתבטל הגט. וזו אמרינן נענה ר' עקיבא הרי שהלכה זו ונשאת לא' מן השוק והיו לה בנים ונתאלמנה או תתגרשה ועברה ונשאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממזרים. ומוקימין לה דרבי עקיבא סבר דבע"מ פליגי אלאמא תפשוט מוכחא דמאן דשרי בע"מ לא מוקקין לה לאמתני עד שימותו אותו פלוני שנאסרה עליו וזו דפרך עליה רבא ואמר אי הכי בכלהו תנאי דעלמא לא תינסינן דדלמא לא מקיימא תנאה ונמצא גט בטל ובניה ממזרים מכאן מוכיח דקים ליה לרבא דבכל תנאים דעלמא מתירין אותה לינשא מיד ולקמן (כג.) נמי בהרי זה גיטך על מנת שלא תשתי יין כל ימי חיי פלוני הרי זה כרתומי. פי' המורה הרי זה כרתומת מיד והיא תקיים התנאי וכי"כ גם בעל ה"ג כל ימי חיי וחיי פלוני הרי זה כרתומת ומיקימא גתיה ובי"ת

לכי מיית איהו למה לה גיטא [אלא ודיא ש"מ] דכל תנאה דבידי לקיימו אגן לאלתר שרינן לה ואמרינן לה קיים תנאך. ואי ק' היכי אמרינן דבכל תנאי דעלמא שרינן לה לאלתר והא אמרן לעיל (עד.) בפ' מי שאחזו תניא הרי זה גיטך ע"מ שתשתי לי מאתים וזו ונקרע הגט או אבר הרי זו מגורשת ולאחר לא תנשא עד שתתן אלמא כל זמן דלא מוקיימה תנאה אסורה להנשא והכא היכי שרינן לה מיד. תשובה כל זמן שמתנה ואומר לה ע"מ שתעשי דבר פלוני תלה קיום הגט בעשיית המעשה שאם תעשה האשה אותו המעשה הגט קיים ואם לאו אינו קיים כגון שתשתי מאתים וזו או שתניקי את בני או שתששבי את אבא וכיוצא בהן בכל אלה עשיית מעשה האשה היא באה כדי לקיים הגט ומ"ה אין דעת קיים אלא בעשיית אותו המעשה שהרי הבעל תלה קיום הגט בעשיית אותו המעשה אבל כשאמר לה הרי זה גיטך על מנת שלא תנשאי לפלוני ע"מ שלא תשתי יין כל ימי חיי פלוני וכיוצא בהן פעשיית המעשה אינה באה לקיום הגט אלא לבטל הגט טאם תנשאי לו או תשתי יין נמצא גט בטל לא תלה הבעל קיום הגט בעשיית המעשה אלא הגט גט מיד וככלד שתוזה האשה שלא תעשה אותו המעשה ויתבטל הגט בשבילו והילכך אע"פ שעשיית המעשה מבטלת הגט למפרע אפ"ה מתירין אותה להנשא מיד ולא חיישינן שמא

המגרש. **אבא בעא מנת מודו** **ל"ה**. לכאורה היה נראה דדוקא צעל מנת שלא מינשאי מודו דלא הוי שיעור משום דהותרה אכלו צזונות אלא צחון דמוקי לה צחון דלמקשה ר' אלעזר דרצי אליעזר נמי לא רצנן דמודו צעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי דלא הותרה אכלו צזונות^[1] ועוד למאי דמוקי לה צחון דלמקשה ר' יוסי הגלילי לרצי אליעזר מחון ליפרוך להו לרצנן דמודו צעל מנת שלא מינשאי ושלא מיצעלי דלא הותרה אכלו צזונות^[2] ומיהו נראה לר"י דלפיו צעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי מודו רצנן דלא הוי שיעורא דכיון דאין אסורה אלא צלשון תנאי הוי כאליו הותרה לכל' ולחכי לא מצי פירך מיד רבי יוסי הגלילי ארדיננו ופי קאלמר אילימא צעל מנת הרי הותרה אכלו צזונות הוה מצי למיפיר שאפילו לא הותרה אכלו צזונות כיון דעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי דרי הותרה לכל מצי דלא אסרה אלא דרך תנאי אלא מצי קושאי פשוטא ע"מ שלא מינשאי גרידא הזכר צצרייתא^[3] דלכ"ז אדמפליג צסמון צין ע"מ לחון לפלוג צע"מ גופיה^[4] ועוד דקאלמר או דלמא האי אלא ע"מ הוא כו' אף על גב דכחלא^[5] א' אסיר נשואין וצעליה^[6] אפ"ה לא הוי שיעור^[7] אף על גב דצחון^[8] מודו להו^[9] ובסמון דקאלמר ומתניתין דלוקימנא צחון מאי טעמא דרצי אליעזר אצל לרצנן אפילו צעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי אחי שפיר מיד ר' יהוי אכל תנאים דעלמא:

אמר רבינא הא שמע כל הבתים בו. ומתמן צרים וצחים (דף ג.) כל הצחים שנזכחו שלא לשמן כשירין אלא שלא עלו לצעלים

לשם חוצה לא הוה מצי לאימויי ראייה דהתם לא שייך לא על מנת ולא חון ואותו אלא לא הוי אלא לשון רק או אצל:

שרצי

הוי נישואין נישואין אלא ודיא מכאן מוכיח שמדי היא מותרת לינשא לכל אדם ולא חיישינן שמא תתאלמן או תתגרש ותנשא לזה ויתבטל הגט. וזו אמרינן נענה ר' עקיבא הרי שהלכה זו ונשאת לא' מן השוק והיו לה בנים ונתאלמנה או תתגרשה ועברה ונשאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממזרים. ומוקימין לה דרבי עקיבא סבר דבע"מ פליגי אלאמא תפשוט מוכחא דמאן דשרי בע"מ לא מוקקין לה לאמתני עד שימותו אותו פלוני שנאסרה עליו וזו דפרך עליה רבא ואמר אי הכי בכלהו תנאי דעלמא לא תינסינן דדלמא לא מקיימא תנאה ונמצא גט בטל ובניה ממזרים מכאן מוכיח דקים ליה לרבא דבכל תנאים דעלמא מתירין אותה לינשא מיד ולקמן (כג.) נמי בהרי זה גיטך על מנת שלא תשתי יין כל ימי חיי פלוני הרי זה כרתומי. פי' המורה הרי זה כרתומת מיד והיא תקיים התנאי וכי"כ גם בעל ה"ג כל ימי חיי וחיי פלוני הרי זה כרתומת ומיקימא גתיה ובי"ת

לכי מיית איהו למה לה גיטא [אלא ודיא ש"מ] דכל תנאה דבידי לקיימו אגן לאלתר שרינן לה ואמרינן לה קיים תנאך. ואי ק' היכי אמרינן דבכל תנאי דעלמא שרינן לה לאלתר והא אמרן לעיל (עד.) בפ' מי שאחזו תניא הרי זה גיטך ע"מ שתשתי לי מאתים וזו ונקרע הגט או אבר הרי זו מגורשת ולאחר לא תנשא עד שתתן אלמא כל זמן דלא מוקיימה תנאה אסורה להנשא והכא היכי שרינן לה מיד. תשובה כל זמן שמתנה ואומר לה ע"מ שתעשי דבר פלוני תלה קיום הגט בעשיית המעשה שאם תעשה האשה אותו המעשה הגט קיים ואם לאו אינו קיים כגון שתשתי מאתים וזו או שתניקי את בני או שתששבי את אבא וכיוצא בהן בכל אלה עשיית מעשה האשה היא באה כדי לקיים הגט ומ"ה אין דעת קיים אלא בעשיית אותו המעשה שהרי הבעל תלה קיום הגט בעשיית אותו המעשה אבל כשאמר לה הרי זה גיטך על מנת שלא תנשאי לפלוני ע"מ שלא תשתי יין כל ימי חיי פלוני וכיוצא בהן פעשיית המעשה אינה באה לקיום הגט אלא לבטל הגט טאם תנשאי לו או תשתי יין נמצא גט בטל לא תלה הבעל קיום הגט בעשיית המעשה אלא הגט גט מיד וככלד שתוזה האשה שלא תעשה אותו המעשה ויתבטל הגט בשבילו והילכך אע"פ שעשיית המעשה מבטלת הגט למפרע אפ"ה מתירין אותה להנשא מיד ולא חיישינן שמא

המגרש. **אבא בעא מנת מודו** **ל"ה**. לכאורה היה נראה דדוקא צעל מנת שלא מינשאי מודו דלא הוי שיעור משום דהותרה אכלו צזונות אלא צחון דמוקי לה צחון דלמקשה ר' אלעזר דרצי אליעזר נמי לא רצנן דמודו צעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי דלא הותרה אכלו צזונות^[1] ועוד למאי דמוקי לה צחון דלמקשה ר' יוסי הגלילי לרצי אליעזר מחון ליפרוך להו לרצנן דמודו צעל מנת שלא מינשאי ושלא מיצעלי דלא הותרה אכלו צזונות^[2] ומיהו נראה לר"י דלפיו צעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי מודו רצנן דלא הוי שיעורא דכיון דאין אסורה אלא צלשון תנאי הוי כאליו הותרה לכל' ולחכי לא מצי פירך מיד רבי יוסי הגלילי ארדיננו ופי קאלמר אילימא צעל מנת הרי הותרה אכלו צזונות הוה מצי למיפיר שאפילו לא הותרה אכלו צזונות כיון דעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי דרי הותרה לכל מצי דלא אסרה אלא דרך תנאי אלא מצי קושאי פשוטא ע"מ שלא מינשאי גרידא הזכר צצרייתא^[3] דלכ"ז אדמפליג צסמון צין ע"מ לחון לפלוג צע"מ גופיה^[4] ועוד דקאלמר או דלמא האי אלא ע"מ הוא כו' אף על גב דכחלא^[5] א' אסיר נשואין וצעליה^[6] אפ"ה לא הוי שיעור^[7] אף על גב דצחון^[8] מודו להו^[9] ובסמון דקאלמר ומתניתין דלוקימנא צחון מאי טעמא דרצי אליעזר אצל לרצנן אפילו צעל מנת שלא מינשאי ולא מיצעלי אחי שפיר מיד ר' יהוי אכל תנאים דעלמא:

אמר רבינא הא שמע כל הבתים בו. ומתמן צרים וצחים (דף ג.) כל הצחים שנזכחו שלא לשמן כשירין אלא שלא עלו לצעלים

לשם חוצה לא הוה מצי לאימויי ראייה דהתם לא שייך לא על מנת ולא חון ואותו אלא לא הוי אלא לשון רק או אצל:

שרצי

הוי נישואין נישואין אלא ודיא מכאן מוכיח שמדי היא מותרת לינשא לכל אדם ולא חיישינן שמא תתאלמן או תתגרש ותנשא לזה ויתבטל הגט. וזו אמרינן נענה ר' עקיבא הרי שהלכה זו ונשאת לא' מן השוק והיו לה בנים ונתאלמנה או תתגרשה ועברה ונשאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממזרים. ומוקימין לה דרבי עקיבא סבר דבע"מ פליגי אלאמא תפשוט מוכחא דמאן דשרי בע"מ לא מוקקין לה לאמתני עד שימותו אותו פלוני שנאסרה עליו וזו דפרך עליה רבא ואמר אי הכי בכלהו תנאי דעלמא לא תינסינן דדלמא לא מקיימא תנאה ונמצא גט בטל ובניה ממזרים מכאן מוכיח דקים ליה לרבא דבכל תנאים דעלמא מתירין אותה לינשא מיד ולקמן (כג.) נמי בהרי זה גיטך על מנת שלא תשתי יין כל ימי חיי פלוני הרי זה כרתומי. פי' המורה הרי זה כרתומת מיד והיא תקיים התנאי וכי"כ גם בעל ה"ג כל ימי חיי וחיי פלוני הרי זה כרתומת ומיקימא גתיה ובי"ת

לכי מיית איהו למה לה גיטא [אלא ודיא ש"מ] דכל תנאה דבידי לקיימו אגן לאלתר שרינן לה ואמרינן לה קיים תנאך. ואי ק' היכי אמרינן דבכל תנאי דעלמא שרינן לה לאלתר והא אמרן לעיל (עד.) בפ' מי שאחזו תניא הרי זה גיטך ע"מ שתשתי לי מאתים וזו ונקרע הגט או אבר הרי זו מגורשת ולאחר לא תנשא עד שתתן אלמא כל זמן דלא מוקיימה תנאה אסורה להנשא והכא היכי שרינן לה מיד. תשובה כל זמן שמתנה ואומר לה ע"מ שתעשי דבר פלוני תלה קיום הגט בעשיית המעשה שאם תעשה האשה אותו המעשה הגט קיים ואם לאו אינו קיים כגון שתשתי מאתים וזו או שתניקי את בני או שתששבי את אבא וכיוצא בהן בכל אלה עשיית מעשה האשה היא באה כדי לקיים הגט ומ"ה אין דעת קיים אלא בע